

- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noraidoša, vai, ievērojot valsts un Eiropas Savienības tiesībās atzīto *res judicata* principu, pamats atbrīvošanai no muitas parāda, kas radies atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 79. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 3. punkta a) apakšpunktam, var būt tas, ka citā valsts tiesas lietā ar spēkā stājušos spriedumu ir atzīts, ka muitas procedūras piemērotājs, ievērojot muitas dienesta iedibināto kārtību, nav pieļāvis muitas procedūras “uzglabāšana brīvajā zonā” pārkāpumu?

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV 2015, L 343, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 21. jūnijā iesniegusi Vestre Landsret (Dānija) – Anklagemyndigheden/ILVA A/S

(Lieta C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Anklagemyndigheden

Pretējā puse apelācijas sūdzībā: ILVA A/S

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “uzņēmums” Vispārīgās datu aizsardzības regulas (¹) 83. panta 4., 5. un 6. punktā ir jāsaprot kā “uzņēmums” LESD 101. un 102. panta, tos lasot kopsakarā ar minētās regulas 150. apsvērumu, un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par Savienības konkurences tiesībām izpratnē, tādējādi, ka jēdziens “uzņēmums” ietver jebkuru vienību, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no tās juridiskā statusa un finansēšanas veida?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 83. panta 4., 5. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, piemērojot naudas sodu uzņēmumam, ir jāņem vērā ekonomiskās vienības, kurā ietilpst uzņēmums, kopējais gada apgrozījums visā pasaulē vai tikai paša uzņēmuma kopējais gada apgrozījums visā pasaulē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-442/23)

(2023/C 304/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/839 (2023. gada 19. aprīlis), ar ko attiecībā uz darbības jomu, ziņošanas un izpildes noteikumu vienkāršošanu un dalībvalstu 2030. gada mērķrādītāju noteikšanu groza Regulu (ES) 2018/841 un attiecībā uz monitoringa, ziņošanas, progresa apsekošanas un izskatīšanas uzlabošanu groza Regulu (ES) 2018/1999 ⁽¹⁾;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polija attiecībā uz apstrīdēto Regulu 2023/839 izvirza šādus pamatus:

- 1) pamats par LESD 192. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

Polija uzskata, ka, nepieņemot apstrīdēto regulu, pamatojoties uz LESD 192. panta 2. punkta c) apakšpunktu, atbildētājas iestādes ir pārkāpušas minēto līguma normu, kurā ir prasīts Padomes vienprātīgs lēmums, lai gan apstrīdētā regula ievērojami ietekmē dalībvalsts izvēli starp dažādiem enerģijas veidiem un tās kopējo energoapgādes sistēmu.

- 2) pamats par LESD 192. panta 2. punkta b) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu

Polija uzskata, ka, nepieņemot apstrīdēto regulu, pamatojoties uz LESD 192. panta 2. punkta b) apakšpunkta trešo ievilkumu, atbildētājas iestādes ir pārkāpušas minēto līguma normu, kurā ir prasīts Padomes vienprātīgs lēmums, lai gan apstrīdētā regula ietekmē zemes izmantojumu dalībvalstīs.

- 3) pamats par LES 4. panta 1. punkta un 5. panta 2. punkta pārkāpumu

Polija uzskata, ka atbildētājas iestādes nav ievērojušas kompetences piešķiršanas principu, jo ar apstrīdēto regulu ir noteikti pienākumi un mērķi, kas būtiski ietekmē mežu apsaimniekošanas veidu dalībvalstīs, lai gan līgumos Eiropas Savienībai nav piešķirta kompetence mezsaimniecības jomā.

- 4) pamats par samērīguma principa (LES 5. panta 4. punkts), kā arī dalībvalstu vienlīdzības principa (LES 4. panta 2. punkts) kopsakarā ar LESD 191. panta 2. punktu neievērošanu

Polija uzskata, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, atbildētājas iestādes nav ievērojušas samērīguma un dalībvalstu vienlīdzības principus, kā arī nav pietiekami ņēmušas vērā situāciju atšķirības dažādos Savienības reģionos. Ja Polija izpildītu pienākumus un mērķus siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un piesaistījumu jomā ZIZIMM sektorā, tam varētu būt negatīvas, nopietnas sociāli ekonomiskās un finansiālās sekas. Turklāt ar apstrīdēto regulu ir iedibināts nepamatots nesamērīgums starp atsevišķām dalībvalstīm pienākumu un mērķu līmeņa ziņā.

- 5) pamats par pienākuma veikt atbilstošu apstrīdētās regulas ietekmes analīzi, kā arī LESD 191. panta 3. punkta neizpildi

Polija uzskata, ka atbildētājas iestādes nav izpildījušas pienākumu sniegt pietiekamu ietekmes novērtējumu, jo regulas projektam pievienotajā regulējuma ietekmes novērtējumā ir būtiskas nepilnības attiecībā uz regulā noteikto pienākumu un mērķu ietekmi uz atsevišķām dalībvalstīm. Turklāt nav pietiekami ņemti vērā pieejamie zinātniski tehniskie dati, vides apstākļi dažādos Savienības reģionos, iespējamie ieguvumi un izmaksas saistībā ar darbību vai tās izbeigšanu, kā arī gan Savienības kopumā, gan tās reģionu vienotū un līdzsvarotū ekonomisko un sociālo attīstību, un tas ir LESD 191. panta 3. punkta pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2023, L 107, 1 lpp.